

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațunea tipografică arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu liere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 4 Februarin, 1887.

Nu atingem bucurosi coarde simțitoare, dar suntem nevoiți de multe ori să o facem chiar și fără de voia noastră.

Di Iliariu Papiu, unul dintre figurile cele mai mărețe române, în discursul seu de recepțiune, ținut la academia română în anul 1869 ne a spus tuturor românilor, că românii trimiși de episcopul Inocențiu Klein (Micul) la Roma, se întorceau acasă inspirăți nu de Roma Papei, ci de Roma imperiului sempitern.

Di Iliariu Papiu sigur nu va putea fi timbrat de un apostol al ortodoxiei, și aceasta o dovedim prin toate faptele trecutului seu — până la sfârșitul cel dureros și tragic, — dar cu toate acestea, el a fost și va rămâne un prototip pentru tot românul de dincolo și de dincoace de Carpați.

Ceea ce a pronunțat numitul bărbat celebru în sinul academiei române la anul 1869, a devenit numai o ficțiune și o jalnică desamăgire pentru cei ce cred, că românul, care mai stă aji prin Roma se întoarce inspirat de Roma imperiului sempitern — ci din contră, se întoarce de regulă cu credința și propusul firm, a deveni un luptătoriu al lăptirei papismului între români.

Dacă la noi iubirea de națiune preste tot ar fi mai puternică decât legăturile confesionali, și dacă aparențele provenite din aceste legături confesionali nu s'ar ivi în formă, când mai cutezătoare, când mai liniștită, după cum e timpul și impregiurările, nimic nu ne ar intrista, dar tocmai aceasta impregiurare ne pune pe gânduri.

Românii ortodocși din România susțin aji o luptă grea contra încercărilor celor cutezătoare ale papistașilor, ear noi cesti din Ungaria și Transilvania nu mai puțin trebuie să privim în desbinarea confesională, cea mai mare pedecă a dezvoltării noastre culturale. Un lucru, care este recunoscut de toată suflarea română neprecupată, dar cu toate acestea ignorată, și în cele din urmă privită ca o frasă fără efect.

Românii din România, desceptați din o letargie păcătoasă, în care căduseră față de biserică, cler și instituțiunile religioase, s'au apucat de lucru și sunt spriginii în lupta aceasta de toți cei ce pretind a fi români adeverați. Propaganda catolică va trebui în cele din urmă să și pună sabia în teacă, respective să capituleze, căci nu putem admite, să se afile acolo român ortodocș, care să se lase a i-se răni în ima și sufletul prin proselitismul papistașesc, ajiat și propagat de însuși românii reințori dela Roma

Papei. Nu însă tot așa stă lucrul la noi cei din Ungaria și Transilvania.

Episcopatul gr. cat. ne va ierta, dacă ne permitem a susține — poate fără temei — că are unele angajamente față de Papa dela Roma.

Fapta cea mai recentă, trimiterea părintelui Dimitrie Kadu la arhiepiscopia rom. cat. din Bucuresci, ne îndreptățește la premisele noastre basate pe fapte vèdite, susținute în public, și ne contrădise de locurile competente.

Acesta impregiurare o am constatată și constatăm încă în pentru România, unde încep astăzi bărbății de stat, a-și face samă cu aleva periculu amenințurilor și afa necesari a suleva cestiunea și în corpurile legiuitoare, până când acest reu nu apucă a prinde rădăcini, ca cu timp pe unii și aceeași frați să i facă inimici, și pe unii și aceeași fi se-i facă dușmani mamei lor.

Nu așa stă însă lucrul la noi, unde avem să ne facem samă cu faptul împlinit. Treceam peste timpul, când acest verne al desbinării s'a pus la trupa națională, ca să ne atace existența și per fas et nefas i-s'a dat tot posibilul sprigin a ne nimici total, și venim la timpul mai recent, când se pare, că ne am consolidat și în aceasta situațiune, și violențele uneltiri între noi nu vor mai întâmpina te-rëndul dorit.

Mai repețim, că nu bucurosi ne ocupăm de aceasta cestiune, și scim apriori, că vom atinge coarde subtile, dar deseale plângeri de apucături proselitistice, și acte ce ne stau la dispoziție în această privință, precum și urmările, ce rezultă de aci ne silesc, a ne pune întrebarea: dacă e lucru folositoriu a nișii ca se fie în loc de un preot harnic și cu dotațiune corăspundătoare doi preoți slabi și reu dotați? În loc de o școală îndesată de elevi, două goale și doi învățatori reu salarisați și necualificați, cari în loc de 2 zile se posteașcă 6 zile în septămână?

Suntem dar siliți a constata, că noi astăzi nu putem să mergem înainte, deoarece sunt la spatele noastre ascunși o mulțime de dușmani veșuți și nevèduți. Impregiurarea, că ajutorul de stat pentru poștea noastră a ajuns în stadiul de aji, încă poate fi o uneltire a propagandei catolice, drept dovadă poate servi impregiurarea, că greco-catolici până astăzi primesc acest ajutoriu și-l distribu după bun placul lor.

Ce urmează de aici?

Urmează, că lor li se pun la dispoziție acești bani, ca să poată face o paralelă „la ei și la noi,” și din aceasta paralelă să se tragă apoi foloase pentru propaganda papistașă.

Noi suntem în continuu denunțați și dintr-o parte și dintr'alta, și biserică, care nu are nici în clin nici în mănecă cu pasiviști din Sibiu este identificată cu ei, — ear bărbății nostri politici, cari pretind în gură mare o acțiune mai intensă dela capii noștri bisericesci pe terenul politic, când e la adecă, susțin că tot Blașul e cel înțelept, pentru care e rezervat motto: Blașul tace și face.

Ce vor țice la aceste obiecțiuni sincere ale noastre conducătorii bisericilor, nu scim, ear aprețierea mai deaproape o lăsam publicului nostru; constatată este și rămâne însă, că propaganda papistașă lucră la împedcarea dezvoltării noastre culturale alături de alți factori destrugători, și mână apa pe moara asupritorilor neamului nostru.

Tactica aceasta de almintreia datează, de când și-au pus iesuții pentru prima dată piciorul în Blaș, și aji se repetază numai în forme mai diplomatice, ca să ne i-se dea așa ușor de urmă.

Revista politică.

De câtva timp pare, că s'a întors mașina lumii. Oamenii una grăesc și alta isprăvesc. Așa-i în lumea politică de aji. Pe deoarte bărbății politici cu ori ce ocaziune asigură susținerea păcei, iar pe de altă parte guvernele votează credite mari și înamărire se continuă cu mare sărguință; poate că puterile sunt conduse de principul vechiu „si vis pacem, para bellum.”

Ori-ce principiu ar fi, însă în impregiurările de față altă ar trebui să fie starea lucrurilor în statul nostru cu deosebire. Crisa ministerială, despre care se vorbea încă de mult, nu s'a putut înlătura. Ministrul Szapary a fost nevoit — după atăta serviciu, ce i-a adus statului — să ia frunză în buză și să și caute de alte afaceri, unde poate va fi mai noros.

În locul ex-ministrului Szapary se vorbea, să vină ministrul de comunicațiune Baross, dar nefind acest post cam compatibil cu pozițiunea dînsului, dl ministru president Tizza, după ce s'a cam cugetat asupra lucrului, s'a hotărât, să ia însuși portofoliul de finanță; căci se privește de cel mai meșter d'a chielții bani și acolo, unde nu ar trăbuși. Deși deocădată ocupă postul în mod provisoriu i se vor incuvința toate drepturile ca și cum ar fi definitiv.

La ministrul de interne este chemat bar. Orczy, un bărbat, despre care foile țic, că nu se cam prea potrivește acest post cu dibăcia dînsului. La ministrul de interne sunt multe lucruri grave de a-se îndeplini, ear bar. Orczy nu prea e om cu chemare pentru oficiul acesta. Orczy de alt cum ocupă acest oficiu numai

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare.)

Manuscrisul I.

Cuprind serviciul bisericesc al patimilor, ce se ține în Joia mare seara cu cetirea a 12 Evanghelii. „Triodionul”, în care se cuprinde acest serviciu al patimilor, s'a tipărit pentru întâia ori în usul bisericilor române la Bucuresci sub Constantin Basarab Voivod la anul 1700, precum în genere tipărirea aproape a toate cărțile rituali în usul bisericilor române din acel timp datează. Triodionul acesta poartă în sine istoria limbii noastre de pe acel timp, când ea începu a fi descătușată din legăturile limbii slavone. Și în această carte numai tipicul, paremiile și apostolul și sunt traduse în limba românească, eară cântările și Evangeliile sunt în limba slavonă. Teestul românesc din acest Triod este o traducere bună, care a servit de basă la următoarele ediții, când adecă întreg cuprinsul cărții s'a tipărit în limba românească. Deși tipărirea acestor cărți rituali bisericesci, se începu abia dela 1700 — totuși de aici nu urmează, că românii n'ar fi avut încă traduceri, manuscripte, cari se folosiau la serviciul divin. O probă despre acest

adevăr ne poate da și manuscrisul din cestiune, care se vede a fi decopiat după alte manuscripte și mai vechi, folosite la serviciul bisericesc.

Despre vechimea limbii din manuscrisul de față ne putem convinge din asemănările, ce le vom face ici colea cu traducerile țipărite, ce există.

Forma, în care se presintă manuscrisul despre slujba patimilor, ca unul a cărui limbă românească abia se poate înțelege, și ca unul, care are intercalate cântări și în limba slavonă, printre cele românești ne face impresiunea unor prime încercări de traducere a cărților bisericesci.

Eată probe din cuprinsul acestui manuscris:

А҃т҃ъ҃и ф҃с юда прѣвѣа а виндѣ доминѣ. *)
Чѣла чѣ а маи дѣпанитѣ дѣ вѣкъ. мѣнтѣиторіа аш-
ми. фогасъ ши дѣа. ѣ пѣни сѣтѣрѣ мѣлацимѣ дѣ
шамини. а҃т҃ъ҃и юда чѣ фѣрѣдѣаѣ се а҃лѣкѣа
дѣ ашмѣнѣш ши прини ми дѣавѣла оучини
финдѣ аш, елѣши виндѣ пре доминѣ сѣв. чѣл
чи ера кѣманѣ ши сѣтѣрѣ елѣ шамини.

Принсирѣа доамне чѣ фѣрѣдѣаѣ ши аша
зисѣ ши. кѣ бѣни. вѣтѣла пѣсторіа ши сѣ рѣшпи
тѣрма а вѣ ши. кѣ ес кѣ оучини миѣн пѣтѣ

*) Teestul folosit acum: Astăzi priveghiază Juda să vëndă pre Domnul.

рѣш. маи мѣаѣ дѣ вѣ агѣвѣанѣ дѣ а҃лѣри. чи
дѣлашнѣ рѣдѣа. се-се иѣкѣндѣтѣкѣ. чѣл сѣнѣа вѣа-
хѣ прѣрѣчи миѣн фѣрѣа вѣтѣе тѣнѣа доамне мѣ-
рѣа чѣ.

Teestul folosit astăzi dela această stihiră:
Doamne răbdând toate, așa ai țis celor fără de lege, ce te-au prins: De aji și rănit pre păstorii și i-ați risipit cel 12 oi, pe ucenicii mei, dară să fi putut să aduc înaintea mai mult de cât 12 legheoane de îngeri, ci răbd în delung, ca să se se plâncă de cele, ce am arătat voue prin prorocii mei, cele nearătate și ascunse: Doamne, mîrire ție!

Спѣнѣѣ фѣрѣдѣаѣрѣ чи миѣ. а҃лѣнѣ дѣ мѣн-
тѣиторѣа нѣстѣрѣ аш сѣнѣа а҃лѣ вѣахѣ. ши прѣ-
рѣчѣкѣа прѣповѣдѣнѣа кѣмѣ аш грѣнѣ аш пѣлаатѣ.
кѣ ел е дѣла ашмѣнѣш. кѣвѣнтѣа ши иѣзѣвѣнѣторѣ
сѣфѣаѣтѣлѣр. нѣаѣтѣрѣ.

Пѣсѣрѣа трѣнѣчи дѣ арѣнѣнѣи прѣц прѣцѣнѣнѣ.
ши нѣгѣрѣаѣрѣ. дѣ фѣнѣорѣн, аш иѣзѣналѣ. прѣвѣтѣнѣѣ.
ши кѣ рѣганѣлѣ. сѣ нѣ вѣлѣнѣи ашпѣлатѣ. дѣуѣа.
амѣ трѣзѣвѣрѣ. трѣпѣлѣши сѣлаѣа дрѣпѣ ашѣ прѣвѣтѣа.
Аѣрѣнѣѣе ашмѣнѣш ка аштрѣа кѣамѣш *) ши
голѣа сѣтѣа. аа жѣдѣаѣтѣа ши прѣ фѣлѣ лѣвѣнѣтѣрѣ.

*) În teestul de astăzi: haină.

intermal și după cum asigură foile din capitala Ungariei, zilele îi sunt numerate. „Budapester Tageblatt”, aduce știrea, că alt bărbat distins în apucături e candidat ca ministru de interne. Acesta e infimosatul Bánffy Desideriu, comitele suprem al comitatului Solnoc-Dobăca și Bistria-Nasend, după cum se sună, va și ajunge ministru și după foile guvernamentale îi și vrednic, căci a făcut multe servicii folositoare guvernului, trimitând în dietă tot reprezentanți după calapodul lui.

Noi însă răm la acestei versiuni cu toată reserva cuvântată.

În cercurile parlamentare se vorbește cu toată siguranța, că în adunarea de ați a diei, ministrul honvejdime baronul Fejérváry va înainta un proiect de lege, prin care regimul cere votarea unui credit de optimilioane fl. pentru d'a se putea aduce în îndeplinire conchiemarea primă a gloatășilor.

Capitala monarhiei noastre erăși e tare îngrijită de eventualitatea unui răboiu. Ministrul de răboiu imperial a avut lungi convorbiri cu Majestatea Sa, iar din capitala Ungariei însă denăduie a sosit acolo ministrul president Tisza însoțit de secretarul de stat Weckerle. Conferințele ministeriale au de obiect fixarea timpului, când are să se țină sesiunea extra-ordinară a delegațiilor. Se dă cu scoteala, că la începutul lui Martie. În cas, dacă ministrul de răboiu va fi gata cu proiectul pentru sesiunea delegațiilor asupra creditului, ministrul se vor ocupa și cu acest proiect. Despre mărimea creditului e cel va cere delegațiunea, se dă cu scoteala că e cam dela 30 până la 40 milioane. Se va vorbi și despre cheltuielile, ce trebuie să se facă pentru chiemarea sub arme a gloatășilor.

Despre politica externă a monarhiei noastre i se scrie din Viena foșlei „Le Temps”, că Austro-Ungaria și dă toată mizinața la curtea italiană ca contele Robilant să rămână în ministeriu, de oarec Austria în casul unui răboiu cu Rusia se bazează pe ajutorul efectiv al Italiei. Rusia din contră lucră pentru retragerea ministrului Robilant, ca unul, care are atitudinile antiruse și de când italienii poartă cu nenoroc atacurile din Africa, prin Petersburg domnește mare bucurie. Rușii doresc succes strălucit abisinenilor și că prin izbucnirea unui răboiu între Italia și Abisinia, Italia va fi așa de slăbită încât, când ar izbucni un răboiu european nu va putea juca nici un rol însemnat.

Cestiunea orientală nici în Constantinopol pare, că nu se va putea rezolvî. Cei drept Poarta și dă toate silințele d'a împăca lucrurile, dar după cum se scrie, unui agenți lucrează tot în contra Porții. Pentru că se se facă un sfârșit crizei, regimul din Sofia a hotărât, că se se primească și un Zancovist ca membru în regență, dacă s'ar propune un candidat pe tron din partea cabinetelor europene. Din pricină însă, că Zankov mereu agitează și pune pedici marelui vizir — se presupune — îndemnat de Rusia; regența prin o telegramă a chemat delegațiunea bulgară la Sofia. „Sloboda” asigură cu toată acestea, că Rusia n'are de loc intențiune d'a ataca Bulgaria, căci aceasta ar fi contra intereselor ei.

În numărul 19 de alaltăieri al foșlei politice „Brassó” dl Czenkalji*) nu face imputări aspre

*) Nume fictiv dela Czenk, adecă dela Témpa, ce se înalță deasupra Brasovului.

pentru notițele noastre din Nrii 10 și 11 a. c. referitoare la jubileul mai nou al dlui ministru Trefort.

Ca se aibă imputările sale efect — ce scii până unde —, dl Czenkalji atribuie notițelor noastre intențiuni, care oamenii dela „Telegraful Român” nici când nu le-au avut, și un om ne preocupat nici că le poate deduce din notițele menționate.

Dice adecă dl Czenkalji n'ar putea să aibă oarecună plăcere, că țara aceasta se numește Ungaria („Magyarország”) și că n'ar conveni, dacă ea nu ar exista, ci s'ar împărți după voia agitatorilor naționali.

Pentru ca să ne lămurim față cu această insinuațiune mai mult groabă de cât gravă, caută să revenim la incidentul, care ne a silit oareșicum să facem în rândurile trecute notițele noastre; acela este răspunsul dlui ministru Trefort, dat gratulanților sei la ocaziunea jubileului.

Că ce a voit să exprime dl ministru când la cea ocaziune a pus alternativa, că „țara aceasta sau va fi maghiară, sau nu va exista”, asta o știe prea bine tot omul cu minte: maghiar, român, slovac ș. a. care a petrecut cu atențiune alte mii de declarațiuni și sute de întreprinderi, cari veniră la iveală mai ici, mai colea, mai pretutindeni, toate însă în interesul maghiarizării; dar au priceput bine sensul acelei alternative în deosebii gratulanții, cari la parola scurtă a dlui ministru prorupseră numai decăt în aplause frenetice, care nu sunt must de pere uscate.

Pornirile spre maghiarizare cu ori-ce preț — căci numai de aceasta este vorba — noi le-am considerat totdeauna de o fatalitate și de un pericol evident pentru consolidarea statului ungar. Ne-a durut și ne doare, când vedem, că astfel de porniri fără minte sunt încurajate, sunt chiar nutrite și din sferele guverniale.

„Telegraful Român” n'a propagat nici când politica acelora, cu cari dl Czenkalji ne pune în tovarășie; n'a propagat politica lui Politi, pe care nici nu-l cunoaștem mai de aproape; n'a propagat politica cea declarată a „Gazetei Transilvaniei”, nici cea asunsă a altor ziare, care se numesc par excellence „naționale”; ba apropiamintea foaia noastră nici n'a făcut vreo-dată anume observații și informatori, care s'a pus și stă pe baza legilor sancționate.

Totul ce pretindem noi în foaia noastră, și spre ce nișium în viața publică, este: ca se fie respectate și să se execute cât de bine legile cardinale ale țării, și între acele cu deosebire legea pentru naționalități, de care — lucru firesc — trebuie să ne întereseam, ca de o condițiune de prosperare pentru civii de naționalitatea română, la carea aparținem și noi.

De altă parte însă, de câte ori vom simți intențiuni rele pentru naționalitatea noastră, intențiuni de a ne strica, de a ne maghiariza, și până când ne va fi încă permis a scrie și a vorbi, nu vom înceta a fiice în fața ori cărui experimentator: Lăsați-ne în pace cu intențiunea noastră de a ne maghiariza; poporul nostru are și fără acea destule necasuri, și are alte multe trebuințe pentru ca se poată prospera în rënd cu celelalte popoara ale patriei; nu ve consumați puterile întru urmărirea unui vis nerealizabil, și nu ne faceți nouă prin încercările voastre viață și mai amară, decăt cum este deja; pentrucă ați putut vedea și ve puteți convinge, că românul vrea să fie bun cive al patriei, dar maghiar nu vețee face din el în veci, nici cu vorbă bună nici cu vorbă rea, nici cu

temniță, nici cu sabie, nici cu furci, nici cu toată puterea iadului; ear dacă s'ar afla — ceace noi nu putem crede — vre un român, care se ve vorbească altfelu, care poate să ve animeze în calea ce o ați apucat: să sciiți, că acela e un speculant, care ve înșeală, nu însă amic al maghiarului, fie el amplotat de stat, fie din clerul superior sau inferior al vremiei bisericii, fie director sau redactor al vre unui ziar, sau fie el ce va fi; — deci: dați-ne bună pace!

Așa și este. Noi vrem să fim buni patrioți, ceățeni buni ai Ungariei, — nu însă maghiari, ci români. Și toți reneștii, și toți soviniștii, cari se pun în ruptul capului să contopească toate naționalitățile patriei în elementul astăzi prevalent maghiar, vor vedea în cele din urmă tot rezultatul încercărilor lor, în bunesii numai în nisece ruini nereparabile, ruini, la care ne gândirăm în variațiile noastre din Nr. 10.

Este adecă o apucătură vicleană și zău răutăcioasă din partea dlui Czenkalji, când pentru a ne putea muștra pe noi, ascunde adevărutul înțeles al cuvintelor dlui Trefort, ear nouă ne atribuie intențiuni antipatriotice, și în contul nostru reflectează încă și la unele enunțiate ale diariului „Kolozsvár” și la oare care posesii române de pe la Arad, cu care — bune, rele, — noi nu ne-am ocupat de felu, mai ales când nici nu avem cunoștință de ele.

Credem, că am terminat pentru astădată cu dl Czenkalji; mai rămâne numat, ca la emfaza dsale „Elyen a magyar hazá” să dăm din partea noastră resunetul loial: Se trăiască Ungaria! Se trăiască naționalitățile ei!

Resultatele financiare în anul 1886.

Din partea ministeriului de finanțe în zilele aceste s'a publicat un reasumat despre manipularca la cassetle statului în ultimul cwartal al anului trecut, din care putem să statorim rezultatul general al manipularii finanțelor în anul 1886. Din aceste rezultate ale manipularii cassetelor este adevărat, că nu putem trage, decăt conclusioni aproximative, dar aceste conclusioni în cele din urmă puțin vor diferi de cele definitive.

În anul trecut a fost prelininat 321.415.046 fl. 98 cr. și s'a încasat 289.500.113 fl. 66 cr. rezultă dar un deficit de manipulare de 31.914.933 fl. 33 cr. Dacă încasările din anul trecut se comparăză cu încasările din anul precedent se constată, că statul cu 47 milioane a încasat mai puțin, ceea ce ilustrează evident, că contribuabilitatea cetățenilor a decăzut în mod însemnat, mai ales decăt avem în vedere, că darea s'a executat tot cu aceeași energie ca și în anii precedenți.

Starea aceasta devine și mai înfristătoare, dacă avem în vedere, că această decădere e mai înverdată la dările directe, unde încasările cu 2.563.031 fl. sunt mai puțin, ca în anul precedent. Acest deficit nu mai suferă îndoială rezultat din recolta cea slabă, — și luând în considerare, că restanța la acest titlu chiar în cwartalul al IV-lea e mai mare, putem deduce cu siguranță, că tot așa va fi și în anul curent în cwartalele I și II.

În ceea ce priveșce intratele mai la toate speciile de dări sunt regrese, chiar și unde intră alți ani se arăta o creștere oare-care. O creștere de 4.229.401 fl. se arăta numai la încasările dela căile ferate de stat.

Morala, ce ne-o putem face din aceste cifre, ce vorbeșce atât de clar este, că deocamdată avem să ne basăm și în viitoriu mai mult pe forța creditorilor statului.

приними. де мѣнае чело. фѣрѣдѣтѣ челѣ зидитѣ ел. ши дрѣвчѣ. гвѣзодитѣ домнѣ мѣрнѣтѣ атѣне де тоѣ вѣнернѣ спѣрѣрѣ ши оѣ ел атѣнѣкѣ нѣ рѣдѣд. ѣна. вѣзѣ прѣ дѣмнѣтѣ вѣнѣнѣна ши ел ѣс кѣтрѣмѣрѣ тоѣтѣ лѣме ачѣаѣ оѣ не дѣнѣ.

Оѣчнѣнѣл се лѣпѣдѣ де дѣмнѣтѣ мѣрѣ тѣхѣрѣ. стѣргѣ помѣнѣе доамнѣ. дѣмѣрѣнѣл тѣ. слѣвѣжѣ наѣтери тѣ. дѣнѣ роѣмѣ помѣнѣнѣ ѣмѣ юнѣтѣ вѣрѣнѣ вѣнѣтѣ ѣе.

Кѣ ачѣ вѣрѣрѣкѣ. де дѣрѣрѣ принѣмѣе ши наѣ шерѣ. зидиторѣлѣ сѣл фѣчѣрѣ тѣне мѣрнѣмѣте.

Дѣлѣкѣ лѣме хѣ чѣл. чидѣнѣтро фѣтѣ трѣш принѣмѣши ши пѣанѣе *) ди лѣгѣрѣ ши глас сѣ те слѣвѣм кѣвоѣнѣтори де ѣмѣнѣнѣ.

Ѣ дѣнѣдѣрѣ нѣлѣ фѣ дѣстѣ хѣ роѣлѣор ѣрѣрѣ. ши чѣнѣ ши кѣ наѣтѣе кѣлѣтѣ а шиши вѣтѣтѣ жѣкѣ. шлѣк ѣрѣрѣ. чѣ дѣлѣ лѣр хѣ дѣнѣ лѣрѣрѣ лѣр кѣ нѣ дѣнѣлѣтѣрѣ дѣа сѣотѣнѣнѣ.

Дѣмнѣ дѣнѣтрѣ тѣне дѣнѣнѣнѣлѣ кѣносѣтѣлѣ доамнѣ. нѣкѣтѣорѣтѣ фѣчѣрѣнѣ ѣнѣ кѣлѣнѣтѣ ачѣлѣ ачѣлѣ роѣгѣ сѣ мѣнѣтѣлѣкѣ сѣлѣрѣтѣе ноѣстрѣ.

*) Т.г.р.

ѣша грѣхѣ дѣмнѣтѣлѣ вѣтрѣ поѣдѣ. ѣмнѣнѣмѣ чѣвѣ фѣжѣнѣ воѣхѣ. де вѣх сѣкѣлѣтѣ прѣ мѣнѣ ѣрѣжѣнѣ воѣнѣрѣ. ѣмнѣнѣнѣ стѣрѣнѣкѣнѣнѣ кѣрѣцѣнѣ вѣрѣкѣтѣлѣ фѣнѣдѣ. дѣлѣтѣ болѣнѣвѣ де лѣй де ан сѣкѣлѣлѣ ѣмнѣнѣ мѣнѣ чѣ вѣх фѣжѣнѣ шѣ дѣрѣтѣтѣ мѣнѣ. фѣрѣ мѣ дѣдѣтѣ ши пѣнѣтрѣлѣ анѣ ѣнѣтѣтѣ пѣнѣтрѣлѣ чѣ вѣрѣ фѣ амѣ юнѣнѣ вои мѣ рѣстѣнѣгѣнѣ ши нѣ вои мѣ рѣдѣ. дѣ вѣмѣлѣ. чѣ вои кѣмѣлѣ чѣгѣ амѣнѣ сѣ мѣ лѣдѣ кѣ тѣтѣлѣ ши кѣ дѣлѣлѣ сѣнѣтѣ ши еѣ вои дѣ лѣрѣ вѣнѣтѣ дѣтѣнѣ.

ѣтѣжѣнѣ поѣдоѣлѣ вѣтѣрѣнѣнѣ спѣрѣ арѣтѣрѣ ѣрѣнѣ лѣорѣ спѣрѣтѣлѣ ши сѣорѣлѣ ѣмнѣнѣши акѣнѣсѣ кѣ вѣзѣлѣ юнѣторѣлѣ рѣстѣнѣгѣнѣтѣ.

Дѣнѣнѣторѣнѣ поѣсѣрѣ ирѣмѣнѣлѣорѣ поѣнѣ ши фѣрѣнѣ ши чѣтѣ аѣсѣотѣлѣкѣ стѣрѣгѣ кѣтрѣ рѣнѣ. дѣтѣ вѣтѣрѣкѣ чѣ аѣлѣ вои спѣрѣтѣ. дѣтѣ мѣлѣлѣ чѣ аѣлѣ вои рѣстѣнѣгѣнѣ ши лѣроѣлѣлѣ дѣдѣтѣ чѣмѣлѣ дѣнѣтѣрѣ сѣлѣлѣ сѣкѣлѣтѣ нѣ вѣ. дѣнѣлѣрѣлѣ поѣдѣлѣорѣ. кѣ ачѣлѣлѣ сѣгѣтѣ вѣнѣтѣ ши ѣмнѣнѣ ши дѣнѣкѣторѣлѣ ѣлѣнѣ.

Фѣнѣсѣрѣлѣ прѣнѣтѣтѣ ши не испѣнѣ дѣ нѣнѣ жѣ нѣкѣлѣ тѣнѣ кѣ фѣцѣ. фѣстѣ мѣмѣ нѣвѣтѣнѣтѣ нѣкѣ вѣкѣторѣ доамнѣлѣнѣ мѣрѣ роѣгѣ прѣ доамнѣ хѣ сѣ спѣлѣсѣкѣ сѣлѣрѣтѣе ноѣстрѣ.

Вѣнѣдѣ стѣтѣлѣ нѣнѣтѣ лѣнѣ кѣлѣфа ши дѣлѣрѣ лѣнѣ жѣдѣнѣрѣ. атѣнѣнѣ тѣрѣмѣлѣ чѣрѣлѣши кѣтрѣмѣрѣкѣ ши кѣнѣлѣлѣ лѣнѣкѣнѣцѣрѣ прѣ вѣрѣчѣ лѣтрѣ дои тѣхѣрѣнѣ сѣ сѣотѣнѣрѣ кѣ сѣ мѣнѣ кѣ чѣнѣ фѣрѣлѣлѣтѣ. прѣ чѣлѣ чѣ ѣтѣтѣ фѣрѣ де пѣкѣтѣ дѣрѣтѣ дѣлѣлѣ спѣлѣкѣнѣ ѣмѣлѣ фѣрѣрѣ пѣкѣтѣ доамнѣ мѣрѣлѣ тѣ.

Ѣсѣорѣлѣ ѣрѣрѣнѣ лѣлѣ дѣлѣлѣтѣ чѣрѣрѣтѣ а тѣ рѣстѣнѣгѣнѣ доамнѣ. вѣнѣкѣ амѣ лѣтрѣнѣ нѣ дѣлѣрѣлѣ вѣнѣлѣтѣрѣ прѣ вѣрѣлѣ слѣкѣсѣрѣ. ши прѣ тѣнѣ. ѣмѣнѣлѣ чѣрѣлѣкѣнѣтѣ спѣрѣ чѣнѣдѣрѣ пѣкѣтѣчѣнѣ асѣнѣсѣрѣ. чѣ дѣ лѣрѣ дѣмнѣ дѣнѣ лѣрѣлѣ лѣрѣ кѣ дѣнѣшѣтѣрѣ спѣрѣ тѣнѣ сѣ лѣвѣцѣрѣ.

Вѣкѣрѣтѣ чѣлѣ чѣнѣ кѣ вѣзѣрѣнѣ дѣлѣ дѣрѣнѣ лѣлѣши ши сѣкѣши зидиторѣлѣ тѣлѣ фѣчѣрѣ роѣгѣмѣ мѣнѣтѣлѣ сѣлѣрѣтѣе ноѣстрѣ. чѣнѣ чѣ те мѣрѣрѣнѣ.

Доамнѣ чѣлѣ тѣхѣрѣнѣ чѣ фѣжѣкѣ кѣлѣкѣторѣлѣши принѣмѣшѣлѣ. ши чѣлѣ чѣ дѣнѣнѣ вѣнѣнѣнѣ спѣрѣ кѣтѣлѣлѣши ши прѣ нѣи кѣ елѣ нѣ нѣмѣрѣмѣ кѣ дѣ лѣлѣчѣнѣтѣ ши ѣмѣ юнѣторѣнѣ.

Пѣнѣнѣнѣ глас лѣкѣ тѣхѣрѣлѣ прѣ вѣрѣчѣ ши мѣрѣ вѣрѣнѣнѣ дѣлѣлѣ дѣнѣнѣ чѣс спѣнѣжѣ ши дѣтѣ елѣ ѣлѣ шѣ роѣлѣлѣ дѣнѣнѣнѣ ши дѣтѣ ши ачѣлѣ пѣкѣнѣнѣ лѣнѣ принѣмѣ ши доамнѣ слѣва тѣ.

Varietăți.

* (Balul reuniunii femeilor române din Sibiu). Nu poate fi un lucru mai plăcut, decât când frumosul este împreună cu folositorul. Aceasta se poate dice cu drept cuvânt despre balul reuniunii femeilor române din Sibiu. De mult a fost timpul, când s'a sulevat — și astăzi putem dice realitat — idea măreață a damei noastre de aici, ca pentru creșterea fetițelor noastre să se înființeze un institut românesc, și pentru realizarea acestui scop în diferite forme ne am forțat puterile materiale. Unul dintre mijloacele mai principali în această direcție a fost dela început arangiarea de baluri, ca prin această pe lângă partea materială totodată să ne arătăm forțele și în cele sociale. Să dovedim lumii, că românul e unul dintre popoarele cele mai accesibile pentru cultură.

În cât s'a ajuns scopul în partea primă e lucru secundar de astădată, ajunge să constatăm, că acest bal încă dela început și a asigurat renumele de bal de elită, și streini astăzi și țin de cea mai mare onoare, dacă li se dă ocaziune a putea să participe la balul român.

În est un reuniunea femeilor săsești de aici basată pe un anunț publicat — după cum se afirmă — încă prin luna lui Novembre a. tr. a aflat cu cale a fisa ziua balului lor tot pe ziua de 12 Februaru a. c. st. n. care era deja ficsată din partea reuniunii române. A presupune, că s'a făcut aceasta cu intențiune de concurență nu ne vine probabil, pentru că aceasta era a priori eschisă, — faptă e, că balul a succes și de astă dată preste așteptare, și nimic nu a perdat din nimbul de mai înainte.

Ceva după 8 oare s'a făcut începutul conform datinei noastre naționale cu o „Hără” imponentă, după care a urmat imediat un vals și așa pe rând s'a executat programul întreg cu cel mai mare entuziasm repezindu-se mai toate jocurile. Cuadrilul prim s'a jucat aproape de 100 părechi în 4 coloane, al doilea în 3 coloane, ear celelalte în câte 2 coloane.

Nu mai suferă indoială, că pentru noi de mai mare interes este „Romana” de care sunt încântați și streini și care de astădată s'a jucat cu mai multă precisiune ca ori când.

Alară de publicul român din loc și un număr considerabil din provincie au mai participat mai mulți ofițeri din statul maior în frunte cu Escelenția Sa dl comandant bar. Schönfeld, și un număr însemnat de ofițeri cu deosebire dela cavalerie, precum și primarul orașenesc dl Hochmeister, mai mulți profesori dela gimnasiul de stat și foarte mulți funcționari de pe la oficiile din loc.

Damele, unde avem să înregistrăm asemenea un număr considerabil din clasa cea mai aleasă străină, ca totdeauna și de astădată s'a prezentat în toalete elegante și cu gust, cele mai multe în pictorescul costum național reprezentând diferite porturi din România.

Nimic mai plăcut, decât să vezi pe simpaticele noastre române în frumosul costum național. Și dacă ar fi ceva de obiecționat în această privință, aceea ar fi, că am fi dorit să vedem reprezentate și porturile noastre naționale din Transilvania, ce sunt tot atât de încântătoare.

* (Himen.) Eugen Grecu și Otilia Pipoșiu căsătoriți.
Hondol, 25 Ianuarie (6 Februarie), 1887.

Възраде фичоаръ ши ше де къвзгъла дум
некъзгън нострѣ ка оманнѣ рогаъ съ мкъгъдъкъ
сѣфачгѣ ностри.

Нъ ка въбени съ пръкъннѣмъ чи пачинѣ
ноастрѣ дѣрѣпъ. нон се жънгѣ хрос дъмнѣкъ
шъ съ не къркънѣ нон де доамнѣ къна би
вени дмъкърѣна та фѣрикоцѣ) де чен се сънѣт
къ инима къратъ къ лѣа воръ вѣдѣ пре дъмнѣкъ.

(Va urma.)

Visul lui Petru.

— Poveste de iunior —

(Anchietiere)

Intr'o clipă nu mai remase nici până și nici carne, nici vin, așa, că ceilalți, neavând vreme să mănânce destul, rămăseră flămânzi. Acum se să făcă ei până dimineața? Ca să le treacă de urtă să apucară și slobodira bușile — una câte una — pe colina la vale, apoi începură a arunca în ele cu oasele ce le au avut. Și cum erau bușile goale așa sunau de tare, încât toată curtea împăratului se scula spărâta, cugetând, că pușcă cineva cu tunurile.

*) Vezi cuvântul: fericăți în vocabularul codicelui Veronician.

* (Cas de moarte.) Dumitru Anton, comerciant în numele sen, al ficii sale minorene Maria, al tatălui defunctei, Ioan Vișă, precum și în numele fraților, surorilor și celelalte rudeni aduce cu inima înfrântă de durere la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că mult iubita sa soție

Maria Anton născută Vișă

după un morb greu de 5 zile în 11 Februaru a. c. la 1 oară după meșul nopții în tinera etate de abia 18 ani, provăduță cu cele sfinte a încetat din viață.

* (Necrolog.) Caudit Moldovan, paroh gr. or. în Totoiu, asessorul scaunului protopresbiteral, membru al comitetului comitatens și al asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român a încetat din viață în 8 Februaru st. n. la 10 oare din noapte după o lungă suferință în al 75 an al vieței și 40-lea al proței.

Rămășițele pământesci a nimitului defunct s'au așezat spre repaus etern în cimitirul din comuna Totoiu în 11 Februaru la 10 oare a m.

Totoiu, în Februaru, 1887.

Fie-i țerina ușoară și memoria neuitată.

* (Invitare) la balul, ce se va arangia Joi la 5/17 Februarie a. c. de către comitetul gimnasial în sala „Reduți” din Brad, pentru înmulțirea cabinetului natural dela gimnasial din loc.

Începutul la 8 oare seara.

Entrée de persoană 1 fl. — de familie 2 fl.

Oferte marinimoase se vor cuita pe calea publicității.

Brad, la 25 Ianuarie, 1887.

Comitetul arangiatorilor.

* Invitare la „Serată cu danș” ce se va arangia Joi în 24 Februaru 1887 c. st. n. în sala hotelului „Leul de aur.” Venitul curat este destinat în folosul bibliotecii școlae. Începutul la 8 oare seara. — Prețul intrării de persoană 1 fl, de familie 2 fl. v. a.

Oferte marinimoase și suprasolviri se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe calea diaristică S-Sebeș, în 2 Februaru, 1887.

Comitetul arangiatorilor

* (Invitare) la petrecerea cu joc, ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari” din Seliște la 7/19 Februaru 1887 în sala școlae române din loc.

Venitul curat este pentru fondul Reuniunii.

Intrare de familie 1 fl, de persoană 50 cr., membrii Reuniunii pompierilor din loc 20 cr. v. a.

Oferte marinimoase se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiatorilor.

* (Convocare.) Adunarea generală ordinară a însoțirii de credit și anticipațiune „Hunedoara,” ficsată pe ziua de 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. din lipsa membrilor ceruți de statute, rămânând fără de efect, subsemnata direcțiune invită din nou pe toți membrii sei, să bine-voiască a participa la a doua adunare, care va avea loc la 10/22 Februarie a. c. înainte de ameași la 9 oare, în localul însoțirii.

Se notifică, că la această adunare se vor lua concluse valide și numai cu voturile celor de față. Deva, 1/13 Februarie, 1887.

Direcțiunea.

* (Convocare) Despărțământul I al „Reuniunii invetătorilor rom. gr. or. din Districtul al X Brașov” și va ține adunarea sa generală, Luni în 9/21 Martie a. c. (ziua de ss. 40 Martiri) în sala

hotelului „La soare” în Satulung și anunit dela 9—12 $\frac{1}{2}$ oare a m și dela 3—5 oare p. n., la care sunt invitați prin aceasta a participa toți onorați membri ai acestui despărțământ împreună cu alte persoane amice școlae. Alta invitare specială afără de această nu se va mai face.

Obiectele de pertractare în această adunare vor fi:

1. Conform deciziunii și însărcinării comitetului central al reuniunii prin bărtia sa dtto. Brașov 4/16 Decembrie 1886 Nr. 9. se vor desbata temele:

a) „Descriere ferului” prelegere practică pentru anii din urmă ai școlae primare.

b) „Cum are invetătorul să facă pe elevii din anul I de școală cunoscuți cu noțiunea *propositiune* (dicere) desfacerea ei în vorbe, silabe și sunete?”

2. Raportul comitetului despărțământului despre rezultatul concursului scris conform însărcinării generale din anul trecut pentru elaborarea temei: „Cum să fie creșterea, ce părinți au a o da copiilor lor, pentru ca școlae să-și poată ajunge mai cu înlesnire înaltul seu scop?”

3. Propuneri de sine stătătoare.

Acei on. membri, cari ar lucra sau ar dori a prelege vre-una din temele de sus punctul 1 a) și b), să binevoiască a se anunța la subscribul presidiu cel mult până la prima Martie st. v. a. c.

Satulung, 30 Ianuarie, 1887.

I. Dariu,

presc.

I. Dariu,

secret.

* (Apostare.) Într'o corespondență primită dela un amic al nostru ni se împărțasecse apostarea preotului Ioan Fărcaș din Sec. Nu vrem să ignorăm interesul ce-l manifestează dl corespondent față de afacerile noastre bisericesci, pentru aceea luăm notiță despre acest fapt, dar numai la acest loc, pentru că demnitatea foaii noastre nu permite ca de persoană preotului Ioan Fărcaș să ne ocupăm la alt loc. Înaintea noastră preotul I. Fărcaș este persoană bine cunoscută, și scim, că este preot de 27 ani, ba a fost și adm prot. mai mulți ani. Un fiu al dînsului — care a ascultat drepturile la academia de aici — în tot decursul studiului a avut stipendiul dela consistoriul nostru archidiececan resp. din fondurile noastre archidiececane, ba și dînsul a fost continuu menajiat cu ajutoare bisericesci. Cu toate acestea nu ne surprinde de loc aceasta scriere, deoarece eram cam orientați cu dînsul, și dacă va mai avea multe zile putem să-l vedem și reformat sau unitar, pentru că poate fi și mai rentabil a fi reformat sau unitar! Apoi încât pentru conștiință. ....

* (Publicațiune.) Comitetul municipal al comitatului Sibiu a decis în ședința din 3 Ianuaru a. c. sub Nr. 53 pe basa alineii a-2-a și §-lui 34 al art. de lege XXI din anul 1886, că locurile acelor membri aleși ai comitetului municipal, cari a eșit din comitet și a căror mandat espiră cu finea anului 1886, să se întregiască prin alegere, care să se efeituasă în 21 Februaru.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaus:

1. Spre orientare s'a pus lista viriliștilor rectificată despre anul 1887, lista membrilor aleși pentru și lista membrilor, al căror mandat au espirat în localitățile de oficiu ale orașului Sebeș și ale comunelor respective spre vedere publică.

2. Alegerea să se efeitue în modul următor:

a) în cercul electoral al II-lea al orașului Sibiu e de a se alege în urma mortului Mihaiu Fabrițius

În ziua următoare se minună împăratul Roșu când află, că Petru și cu frații lui nu numai că au mănecat tot, dar încă cereau de mâncare, când au eșit din casă, și cînd, că erau să moară de foame.

Acum veni rândul la a treia poruncă, carea eru cea mai grea de implinit. Imperatul Roșu avea a-decă un captor mare de fer și a poruncit slugilor să-l ardă până va schinteia de roșu și atunci să bage în el pe Petru și pe frații lui de cruce. Aceștia se spăimântară, când vedură captorul roșu ca focul, Frigurilă însă nu mai putea de bucurie, că acum o să se încălzească și el odată cum se cade.

— Lăsați-me pe mine înainte — șișe el către ceilalți și intră în captor. Și să vedeți minune! Cum intră Frigurilă, captorul se răci așa de tare de gândeai, că de când e lumea n'a mai fost încălțit. Ba dela o vreme bieții oameni începură a tremura, de cugetai, că le sar toți dinții din gură, așa se făcuse de frig în captor, pentru că Frigurilă a luat toată căldura, ce era în el.

Dimineața veni împăratul Roșu să vadă cum se vor fi fript coconășii cei viteji. Când colol! Nu putea crede ochilor ... căci nu numai, că nu s'au fript, dar tremurau de frig.

Dacă vedu împăratul Roșu, că Petru e un viteaz așa de mare, se bucură foarte mult și fiind el bătrîn și neavând copii pușe pe Petru pe scaunul împăra-

ției, ear el se retrase. Întreaga împărăție se bucură că a căpătat un împărat așa de viteaz și înțelept ca Petru. Petru puse pe frații lui de cruce steleci împărătesci.

Ajungeând Petru împărat, nu-și uită de fata împăratului Verde, carea l'a scăpat pe el dela moarte, și o luă de soție împreună astfel amîndone împărățiile, căci și împăratul Verde lăsa pe scaunul împărăției lui pe ginere-seu. Acum să fi vedut ce ospet împărătesc s'a făcut. Fost'au acolo chemați tatăl și frații lui Petru, apoi toți craii și prinții, toți domni și boierii, toți șeracii și calicii. Fost'am și eu pe acolo și am audit când a întrebă împăratul Verde pe ginere-seu:

— Dar spune-mi Petre, ce ai visat tu în via tată-teu, de nu ai vrut să spuni nimerei?

— Visul meu îl știți cu toții — răspunse Petru, căci eu n'am visat alta decât tocmai aceea, ce s'a întemplat cu mine de atunci și până acum și de aceea nu l'am spus nimerei, căci atunci ar fi ris toată lumea de mine, acum însă dupăce s'a implinit, îl știți și DVoastră.

— Trăiască împăratul — strigă Fugilă.

— Vivaaaaaaaat! — răspunseră o mie și o sută de glasuri.

1 membru. — Presedintele de alegere: căpitanul de poliție Iosif Drotleff. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

b) în cercul electoral I-ii al orașului Sebeș e de a se alege în urma abdicării dlui inspector de dare Ludwig 1 membru. — Presedintele de alegere: primarul Albert Leonhardt. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

c) în cercul electoral al Bradului e de a se alege în urma abdicării dlui inginer cercual Hartig 1 membru. — Presedintele de alegere: preotul Eugen Capesius. — Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Brad;

d) în cercul Noerichului sunt de a se alege 8 membri. — Presedintele de alegere: preotul Iosif Schullerus. — Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Noerich.

3. Dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, cari sunt incluși în lista alegătorilor de deputat distal pr 1887.

4. Alegătorii sunt pe baza §-lui 38: XXI din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lângă președinte.

5. În sensul § lui 39: XXI din 1886 alegerea se va începe în ziua mai sus amintită la 9 oare dimineața și se va fini tot în aceeași la 4 oare după amiazi.

6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință, că se știu:

a) de cercul electoral al Bradului comunele: Șeșeșul-Inferior, Șeșeșul-Superior, Boița, Sadu, Avrig, Brad, Cisnădiara, Porcești, Racovița, Șelimbru, Tălmaci, Tălmacel Vesteți;

b) de cercul electoral al Noerichului comunele: Alțina, Bendorf, Vurpăr, Ilimbac, Glimboaca, Fofeldea, Hosman, Curpăr, Cornățel, Noerich, Marpod, Nucet, Săsauz, Săcădate, Țichindeal.

Sibiul, în 11 Februarie, 1887.

Gustav Thalmann, vice-comite al comitatului Sibiu.

Din public.*)

Onorate Domnule Redactor!

În urma declarațiunii Domnului Aureliu Suciu publicată în Nr. 9 al acestui prețuit jurnal, — mi permit a Vă ruga, ca pentru orientarea publicului mare, să binevoiti a da loc în coloanele „Telegrafului Român” următoarelor deslușiri, cu care eu în calitate de președintă ad interim a reuniunii femeilor române din Arad și provincia, sum datorez atât față de public, cât și față de scopul, pe care l' urmaresc aceasta reuniune.

Comitetul reuniunii femeilor române din Arad și provincia în ședința din 11/23 Ianuarie a. c. în considerarea împrejurărilor actuale din ținutul nostru, a luat concluderi, că pentruca balul reuniunii arangând în anul acesta se succedă cât mai bine, se-l arangeze pre timpul întrunirii sinodului parohial, ear despre aceasta să avizeze publicul român.

Conform acestui concluderi s'a avisat publicul atât pre cale jurnalistică, cât și prin un „avis” separat pentru orientare. Astfel „avisul” trimis nu este nici „apocrif”, și nu este nici un „abus” precum dechiară dl Aureliu Suciu, ci un act al comitetului reuniunii, emis în cadrul competiții sale. Astfel fiind lucrul, regret foarte mult, că sum silită a dechiară, că balul anunțat de dl Aureliu Suciu și ceilalți domni subscriși în invitarea emisă sub numele de „comitet arangiator” pre 17 Februarie, nu este balul reuniunii; și reuniunea nu a autorizat pre nimenia a arangia acel bal, nici a aduna oferte marimonioase pentru scopul reuniunii; ba mai mult, reuniunea nu are nici cea mai mică cunoștință, nici despre aceea, că cine a ales acel comitet, și cine i a dat imputernicirea, ca cu firma reuniunii să adune „oferte marimonioase” dela public. Ear dacă dl Aureliu Suciu...

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

reliu Suciu dechiară, că tinerimea arangează balul din 17 Februarie pre propriul seu risc, atunci eu așa cred, că aceasta împrejurare trebuia amintită în invitare cu atât mai vârtos, cu cât chiar interese, pe care-l poartă publicul nostru față de „cultura femeii române” și preste tot față de această reuniune, nu permite, ca ofertele marimonioase incuse spre acest scop cultural să se întrebunțeze spre acoperirea speșelor unui bal, de care reuniunea nu are însemează a promova cultura femeii române.

De aceea pentru orientarea onoratului public dechiar, că balul anunțat pe 17 Februarie a. c. nu este balul reuniunii, și regret foarte mult, că domni, cari arangează acest bal fac us de numele reuniunii fără scirea și autorizarea acesteia.

Intriga și fracțiunea dară, apostrofate de dl Suciu nu la noi, ci în acel cerc al Domniei Sale se pot afla, unde s'au planuit balul din 17 Februarie cu antagonist balului Reuniunii noastre, decisi a se arangia mai târziu.*)

Arad, în 7 Ianuarie, 1887.

Hermina P. Dessean, președinta Reuniunii femeilor române din Arad și provincia.

Posta redacțiunii.

Dlul Z. G. în F. Coresp. DVoastre nu aflăm de oportuna o publica. Pe calea aceasta nu vi se dă nici cea mai puțină satisfacere. Poate însă să ni se dea ocașune să facem us de ea, pentru aceea rămâne salvată deocamdată de locul cel mistuitoriu. Red.

*) Din cauza s. sărbătorii întârziată. Red.

Loterie.

Table with lottery results for Mercuri, Sibiu, and Buda.

Nr. 29 [1532] 1—3 CONCURS.

Devenind în vacanță următoarele stipendii, și anume:

A) 1. Un stipendiu de 50 fl. pe an din fundațiunea anonimă „Dobăca,” destinat pentru un gimnast înscris în fostul comitat al Dobăcei.

2. Un stipendiu de 40 fl. pe an, din fundațiunea „Radu M. Riuorean” pentru studenți la gimnasia.

3. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană” pentru studenți la gimnasia.

Mai departe fiind vacante următoarele:

B) 4. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tineri sau tinere, cari ar voi să învețe la vre un institut sau corporațiune industrială din patrie, vre-una din meseriile: țesutul de pânzării, covoraș, părți de îmbrăcăminte pe răsboaiie mai perfecționate sau cusătură de albituri, broderii sau croitoria superioară de dame sau bărbați, sau arta orologeriei, juvergierii (arginteriei) sau a farmaciei.

5. Un ajutor de 20 fl. pe an din fundațiunea „Tofaleană” pentru tineri descendenți din vre o familie de ale fostei comune „Tofalău,” cari ar voi să învețe vre-o meserie oare care.

6. 16 ajutoare a 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voesc a înveța vre-o meserie, dar mai cu samă: rotăria, lemnăria (bărdășia), faurăria, măsăria (tămplăria), cismăria, pălăria, eurelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin aceste se scrie concurs.

Cereriile au a se înainta comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu, până la 1 Aprilie st. n. 1887. Cereriile intrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—3 au să accludă la suplicele lor:

a) carte de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu școlastic de pe sem. I. al anului școl. curgător;

c) atestat de frecuență dela direcțiunea institutului, în care cercetează școala de prezent;

d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literelor fundațiunii, la obținerea stipendiului de sub 3. din fundațiunea „Galliană,” ceteris paribus va avea preferință acela dintre concurenți, carele va dovedi, că se trage din familia fondatorului, și anume din familia „Pop și Anton.”

Suplicații la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. 4—6 au să se prezente următoarele documente:

a) atestat de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu școlastic de cel puțin 4 clase elementare;

c) atestat, că se află deja lucrând la vre-un măestru sau corporațiune, și cu ce succes.

Aspiranții la ajutoarele de sub 5, 6, vor avea să aștearnă în original sau în copie legalisată și contractual încheiat cu măestruul conv. §. 61 al legii industriale (art. leg. XVII 1884.)

d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) adeverință dela părinți sau tutori, că sunt decisi a lăsa pe fiii sau pupiții lor la învățătură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu, 1 Ianuarie, 1887.

Iacob Bogala, Dr. I. Crișan, v-pres. secretariu.

Nr. 66 [1529] 1—3 CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, lângă nepuțiosul paroh Nicolae Opriș din comuna Gârbova protopresbiteratul Mercurii, cu încuviințarea mai înaltă, se scrie concurs cu termen de 30 de zile de a prima publicare.

Dotățiunea împreună cu acest post este jumătate din venitele parohiei de clasa a III-a care jumătate calculată în bani face 203 fl. 23 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta suplicele lor de concurs, instruite în înțelesul legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii, în termenul mai sus indicat.

Mercuria, la 22 Ianuarie, 1887. Oficiul protopresbiteral al Mercurii.

Ioan Droce, protopresb.

Nr. 142887 [1530] 1—3 CONCURS.

În urma încuviințării Prevevnturii Consistorii arhidieceșan din 2 Decembrie 1886 Nr. 6349 B. se publica prin aceasta concurs de capelan lângă parochul Iacob Buzdug în parochia de clasa a III-a Borgo-Rus cu fiiliile laad și Dorelea din protopresbiteratul Bistriței, cu termenul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Ca venit va avea capelanul jumătate din toate venitele parohiale, cari computeate în bani fac la un suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a așterne suplicile instruite amesurat legilor din vigoare în termenul indicat, la subscrișul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parohial.

Borgo-Bistrița, 18 Ianuarie, 1887. Simeon Monda, protopresbiter.

Nr. 5921886 [1531] 1—3 CONCURS.

De oare ce în urma concursului publicat în ȧarul „Telegraful Roman” Nr. 106 și următorii din a. tr. 1886, pentru întregirea postului de paroh în G ea ca protopresbiteratul Clușului, nu sa înșinat nici un concurent calificat; pe baza veneratei ordinațiuni consistoriale din 2 Decembrie 1886 Nr. 6055 B se repetese concursul deja publicat, respective se scrie concurs nou pentru numita parochie pre lângă emolumentele și condițiunile din citatul concurs, cu termen de 30 zile de la prima publicare, observându-se că concursurile sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al Clușului.

Cluș, 17 Ianuarie, 1887. În conțelegere cu comitetul parohial Vasilie Roșescu, protopresbiter.

ad. Nr. 32. [1533] 1—3 EDICT.

George Eliseu Dogariu din Herman, carele deja de 13 ani a părășit cu necredință pe leguina sa soția Ma-

ria George Irimie din Stupinile Brașovului, se citează a se presenta la subscrișul oficiu protopresbiteral, în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Roman,” căci la dincoștră se va pertracta și decide cauza sa matrimonială și cu absenția lui.

Brașov, în 19 Ianuarie, 1887. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului II-lea.

Ioan Petric, protopresb. ca adm.

Advertisement for 'Câștig sigur!' (Sure Gain!) featuring a portrait of a man and text about a lottery or competition.

Advertisement for 'Picături lui St. Iacob' (St. Jacob's Drops) featuring a portrait of a man and text describing the medicine's benefits.